

XII et **XIII**, si a psalmis discesseris, ne vestigium quidem sacrarum paginarum soluta oratione redditarum extare videtur; pentateuchum tamen fere omnem in chronicum suum metricum recepit Rudolfus, nuperque demum reperta est et maximam partem edita *) paraphrasis geneseos, a poëta quodam ignoto haud vulgaris ingenii seculo fortasse jam **XI.** concinnata, nativo candore tum sermonis tum argumenti admodum commendabilis. Hymnorum denique versionem interlinearem vel trecentis annis nostra juniorem commemorat Graffius **Diut. 3, 170. 171.** nondum editam **).

Ad nostram itaque revertor. Quam non ab uno librario scriptam esse, licet membranam non inspexerim, manifesto mihi quidem indicio sunt literae **D** et **TH**, quarum haec a hymno **XXII.** usque ad finem, illa vero in priori parte habetur. **DH** in tribus tantum vocibus positam invenio a priore librario, scilicet in dhemar **III. 7, 4.** feddhah et kadhui **XVI. 5, 2.** Auctorem versionis ipsum neque Francum neque Bavarum sed Alamannum fuisse ex indole sermonis theotisci fas est concludere proxime accendentis ad dialectum, qua utitur Kero, regulae benedictinae interpres. Uterque enim diphthongos *au*, *ua* et *eo* habet in kalauba, kauma, zua, muas, næozan, lœht et similibus, quamvis in hymnis interdum et *ou*, *uo*, *io* inveniantur, sed raro. Literam consonam **H** uterque vocalibus superflue praefigit vel interjicit. Sic apud Keronem **28^b** hubilan, **34^a** heikin, **35^b** trahtohe legitur; heitar **III. 5.** hehtim **VIII. 9.** hupilo **VIII. 9.** habantsterne **XIV. 2.** habande **XVIII. 1.** hafter **VIII. 1.** hantreiti **XIV. 2.** harcheban **XII. 2.** harstant **XIX. 2.** huns (nobis) **XVII. 3.** hostrun **XXI. 3.** hostarlich **XXII. 7.** henfrisk **XXIV. 9.** apanstohem **VIII. 5.** frehtohem **I. 13.** hohubit (= houbit) **VII. 11;** vice versa eadem consona omittitur ubi debebat esse: triuast **II. 8.** lichamaft **XIX. 9.** Uterque vocalem **I** post liquidam in syllaba quae accentu caret omittere, liquida geminata, amat: uuannan **K. 24^a** suannet **K. 28^b** marreru **XIX. 10.** suarrer **XVI. 3.** suarremu **XX. 2.** kafuarre **XXII. 2.** terren **XXV. 3.** spurrento **XXIV. 14.** erpurses **XXV. 1.** stiurre **III. 5.** reinnen **XX. 5.** **XXIV. 16.** kasconnot **XXVI. 4;** de dinna consule notam, quam adscripsi ad **XIV. 1, 3.** Apud utrumque feminina primae declinationis genitivum singularem in *a*, dativum in *u* mittunt. Plura vocabula utriusque communia sunt apud alios vix vel rarius obvia, qualia esse mihi videntur disco, tiurida, ruava, faterhîwiskes, antreitida, inhuct, koteund, chlochôn, studan. Accedit, quem etiam majoris facio, consensus particularum, utriusque enim *denne* est cum, tum (gramm. **3, 167**); *danta* quia (ibid. **3, 171**); *inti* et, *joh que* (ibid. **270. 274**); *úzzán* sed, *kawisso* autem (ibid. **277.**) Sunt tamen quibus inter se differant Kero et auctor versionis

devolutam ad Schmellerum esse, qui illud prelo mandare jam instituit, ita ut Graffio Otfredi editionem criticam absolvente egregiis praesidiis instructam, poëtarum paene aequalium simile celebrantium argumentum novisque similibus titulis insignita opera hoc ipso anno simul proditura sint.

*) Diut. 3, 40-112.

**) idem Diut. 3, 493. 494. vulgavit interpretationem hymni Te Deum laudamus, seculo XII. confectam.